

anden side, så er det klogest, at undersøgelseskommissionen arbejder på helt egne præmisser og på det lovgrundlag, vi forhåbentlig inden længe bliver enige om.

Jeg synes, at hr. Erhard Jakobsen i sit indlæg med de mange betragtninger, der blev gjort, sluttede sin tale med at understrege Færøernes økonomiske, sociale og menneskelige situation. Jeg vil gerne gemme mine kommentarer til dette punkt, til jeg kommer til hr. Johannes Martin Olsens betragtninger.

Hr. Óli Breckmann spurgte mig om, hvordan det er gået med Finansieringsfonden af 1992 og tilsynet med denne. Det var en række spørgsmål, som jeg føler er besvaret ved den redegørelse og det råd, erhvervsministeren allerede har deltaget i her i Folketinget. Jeg vil mene, at man herigennem er godt dækket ind. De spørgsmål, der er stillet af hr. Óli Breckmann, er besvaret dér, og jeg tror, at det er den bedste måde at besvare dem på lige nu; dér er alle hjørner afdækket i forhold til det, der ligger i hr. Óli Breckmanns spørgsmål.

Og så til hr. Johannes Martin Olsen, som sikkert har fornemmet, at jeg har kigget på ham nogle gange under min svarreplik. Jeg føler mig meget berørt af hr. Johannes Martin Olsens indlæg. Det bekræfter mig i, at det færøske folk er et stolt folk – ingen tvivl om det – med følelser som vi andre. Må jeg sige til hr. Johannes Martin Olsen, at sådan har jeg det også for min egen persons vedkommende: følelser, værdighed og stolthed.

Jeg kan godt forstå, at alle på Færøerne er dybt berørte af den færøske krise. Jeg kan også godt forstå, at der fra tid til anden kan være misforståelser og falde ord imellem os, som det tager tid atter at få bygget op på et tillidsniveau. Men jeg kan ikke forstå, og jeg kan under ingen omstændigheder acceptere – og nu spiller jeg lidt på det samme register, som hr. Johannes Martin Olsen – at hr. Johannes Martin Olsen heroppe fra talerstolen uimodsagt prøver at give det billede, at der skulle være en aftale mellem den danske statsminister og Den Danske Bank. Dét må jeg tage skarpt afstand fra, dét vil jeg ikke lade stå uimodsagt.

Så er jeg glad for, at hr. Johannes Martin Olsen refererer til mit sidste besøg på Færøerne, som jeg også var meget glad for, fordi jeg føler, at den danske regering i disse år prøver at gøre, hvad den kan for at hjælpe det færøske erhvervsliv, den færøske befolkning ind i et bedre forløb. Vi har ikke noget stærkere ønske end at hjælpe til, så godt vi nu kan.

Jeg skal ikke her stå og opremse de initiativer, vi er enige om, men jeg vil dog alligevel ikke undlade at nævne bare to faktorer – og misforstå det nu for alt i verden ikke, det er hverken selvpral eller et forsøg på at dreje debatten væk, jeg nævner det bare for god ordens skyld. For det første har den danske regering med et meget bredt flertal ikke tøvet med at deltage i refinansieringen af en række meget vigtige lån til det færøske landsstyre og det færøske samfund. Jeg nævner det ikke som en kritik, jeg nævner det bare som en konstatering.

Det andet, jeg også synes jeg har lov til at nævne i dag, er, at da jeg var deroppe, startede vi en proces, som gik ud på følgende: Kunne vi, når jeg kom hjem og vi skulle i gang med vores bloktilskudsforhandlinger og vores økonomiske forhandlinger i øvrigt, tage et ekstra initiativ til at skabe nye arbejdspladser på Færøerne, kunne vi igangsætte en ekstra finansiel kilde? Det kunne og gjorde vi faktisk. Vi er startet på at opbygge et erhvervsinstitut, og det danske samfund afsatte 100 mio. kr. i kontanter som indskud til et sådant institut, og det færøske styre gjorde tilsvarende. I al stilfærdighed og igen ikke til misforståelse – heller ikke til polemik – ville noget tilsvarende i Danmark være af størrelsesordenen et sted mellem 4 og 4½ mia. kr.

Jeg siger det ikke for at rejse ny polemik, jeg siger det bare stilfærdigt, for det er kolossalt vigtigt, at det, vi nu skal løse sammen, bredt har den nødvendige forståelse, selvfølgelig ikke mindst og først og fremmest i den færøske befolkning og blandt politikerne deroppe, men også i den danske befolkning og blandt danske politikere.

Jeg vil derfor slutte mine bemærkninger til hr. Johannes Martin Olsen, der stillede et meget centralt spørgsmål, med at svare lige så krystal klart. Hr. Johannes Martin Olsen sagde: Hvis Finansieringsfonden af 1992 har partsstatus – sådan forstod jeg spørgsmålet – så er det hele jo ikke noget værd, for hvad kan der så ske, når undersøgelseskommissionen har gennemført sit arbejde?

Selv om jeg ikke er jurist, vil jeg alligevel gerne som statsminister svare meget klart: Hvis det færøske landsstyre, når denne undersøgelseskommission har færdiggjort sit arbejde, ønsker, at der rejses sager ved de civile domstole, så bliver de rejst. Der må ikke være skygge af tvivl om, at hvis man fra færøsk side ønsker, at der skal rejses sager, så bliver de rejst. Sådan er det, og sådan vil det også være, efter at undersøgelseskommissionens arbejde er afsluttet.